

Forskere fyres verden over for at omtale køns- og raceforskelle i intelligens. Denne værdikamp strækker sig fra Harvard til Aarhus Universitet og rammer både nobelpristagere, toppolitikere og mere ydmyge eksistenser.

KRONIK DEN 7. DECEMBER 2009

Universitet i global heksejagt

HELMUTH NYBORG
professor emeritus
dr. phil.

Præsidenten for Harvard Universitet, Larry Summers, kom for skade at sige, at en lille kønsforskel i intelligens (innate aptitude) måske forklarede kønsforskelle i naturvidenskaberne. Det var ikke forkert, men alligevel rejste det et voldsomt akademisk uvejr. Undskyld sagde han - mange gange - og bevilgede 50 mio. dollars til kvinde-rekruttering i fysik og matematik, men slaget var tabt. Han valgte selv at træde tilbage. James Watson modtog Nobelprisen for at kortlægge DNA-molekylets struktur. Så kom han for skade at sige, at han så mørkt på Afrikas fremtid, givet kontinentets lave gennemsnits-IQ. Stormvejr igen. Han måtte aflyse planlagte foredrag, og pæne mennesker mente, at Watson var en umoralsk racist. Også han undskyldte mange gange, men det hjalp ikke. Han blev afskediget i varmere fra det verdenskendte institut, han selv havde stiftet.

I 2002 omtalte undertegnede en moderat gennemsnits-kønsforskel i intelligens og igen faldt ligheds-hammeren. Institutleder, professor Jens Mammen og andre pæne mennesker rasede, men modsat Summers og Watson så jeg ingen grund til at undskylde virkeligheden. Det havde nok været klogt for karrieren. Universitetet konfiskerede mine rådata fra en 30års undersøgelse af skolebørn og indkaldte mig til timelange Stasi-lignende forhør uden dagsorden og obligatorisk opfordring til at møde op med en bisidder. En "uvildig" kommission fik et detaljeret flersidet bagbundet skriftligt mandat til at "undersøge" mit projekt. I de fem år "Nyborg-sagen" stod på, producerede universitetet fem imponerende hyldemeter sagsakter, og så var dekan Svend Hyllebergs konklusion klar: Nyborg har lavet en helt utroværdigt og komplet værdiløs kønsforskelsundersøgelse; Nyborg er videnskabeligt uredelig, sjusket og ignorant; han bruger en forkert metode og er ik-

ke længere værdig til sit professorat; han skal straks rydde sit kontor og forskningscenter! Al personlig information slettes omgående i universitets database og en rejsebevilling på kr. 29.000 kr. trækkes tilbage, selv om billetter og kongresgebyr for længst er betalt. En ph.d.-vejledning stoppes, lige før forsvaret og navnet på vejlederen ændres. Universitet offentliggør den sønderlemmende kritik uden at sige, at jeg havde indsendt to sæt yderst detaljerede kommentarer hertil. I denne, den totale akademiske fornedrelses stund, havde dekanen dog en trøstpræmie: Nyborg undgår en tjenestemandssag, fordi han er så gammel. Universitetet kan simpelthen ikke nå det, sagde han. Og emeritus-status ved universitetet er udelukket efter næsten 40 års tjeneste. Begrundelse: »Vi deler ikke værdier«!

Da der klart er tale om værdikamp, knægtelse af ytringsfrihed, anfægtelse af det frie metodevalg på universitetet og usaglig sagsbehandling, bad jeg "Udvalget vedrørende Videnskabelig Uredelighed" (UV-VU) om at genvurdere sagen. UV-VU fandt ingen tegn på, at jeg havde optrådt videnskabeligt uredeligt. Fem års intens jagt i kæmpeprojektet havde afsløret et par småfejl, som ikke påvirkede resultatet, og en uenighed om en almindelig anvendt metode.

Samtidigt sendte hele den internationale elite af IQ-forskere, tre præsidenter for internationale videnskabeligt selskaber og fire redaktører for anerkendte internationale tidsskrifter bekymrede breve til rektor. Derefter underkendte rektor Laurits B. Holm-Nielsen dekanens og Mammens vurdering, ganske som otte af ti psykologiprofessorer havde gjort det før ham, og Nyborg-sagen afsluttedes med en iskold genansættelse uden opgaver i seks måneder, indtil jeg alligevel skulle gå af som 70-årig.

Der sluttede heksejagten ikke. I strid med UVVUs kendelse opretholdt rektor dekanens og Mammens alvorlige kritik af min forskning og det må man ikke, fortæller forvaltningsretskyndige mig. Hvad værre er, dekanen og Mammen fortsætter jagten i dagspressen. Værst er dog, at deres offentlige udtalelser afslører en foruroligen-

de ringe indsigt i projektet, og at de lyver og fremsætter grove personlige insinuationer. Forelagt klager herover svarer rektor, at universitetets sagsbehandling har været grundig og saglig. Blot få eksempler viser, at det ikke er korrekt (for flere eksempler, se www.helmuthnyborg.dk).

Mammen fortæller offentligheden, at Nyborg er klart videnskabeligt uredeligt, når han ikke rede-gør for, at det var et ufravigeligt krav, at alle skolebørnene skulle fotograferes nøgne i projektet. Måske fik undersøgelsen så en slagside. Så kan man jo ikke stole på data og hele projektet er værdiløst og utroværdigt. Det er sandt, medgiver dekanen: Nyborg er ikke værdig til sit professorat! Imidlertid har Mammen og dekanen selv frit opfundet det "ufravigelige" krav. Kun halvdelen af børnene blev fotograferet og deres IQ er ikke forskellig fra de ikke-fotograferede børns. Det ved universitetet godt, men rektor fastholder alligevel, at universitetet har givet sagen en fair og omhyggelig behandling!

Dekanen siger bl.a., at projektet er utroværdigt og værdiløst, fordi Nyborg målte størrelsen af penis, og hvem falder så ikke fra i sådan en undersøgelse? Forskere, der undlader at redegøre for sådanne alvorlige mulige skævheder, må omgående forlade universitetet i varmere. Men penis blev ikke målt. Det ved rektor godt og alligevel afviser han klagen over dekanen for ukorrekt og sløset sagsbehandling!

Lektor Morten Kjeldgaard fastslår, i direkte strid med UVVU, at Nyborg er videnskabeligt uredelig. På sine universitets-hjemme-hadesider har han - trods min protest allerede i 1997 - fastholdt, at Nyborg er en uduelig, umoralsk, ekstremt højreorienteret fup og humbug-forsker. Deri ligner han sine monstrøse venner, dvs. hele den internationale bande af fascistiske intelligensforskere med deres stærke sympatier for nazisme og Ku Klux Klan. Fagbladet "Forskerforum" tillader også Kjeldgaard at fremture og i denne giftige racehygiejniske sammenhæng optræder pludseligt også dekan Hylleberg. Han vidste da ikke, at Nyborg var medlem af "den klan". Til rektor siger Hylleberg, at udtalelsen blot

skal forstås som et "slægtsbaseret tilhørsforhold". Fint, siger rektor. I det seneste nummer af "Forskerforum" siger dekanen, at han vil akademisk mobning til livs: »Der er ingen grund til at skide på folk«. Apropos mobning brugte institutleder Mammen universitets email-system til at opfordre alle mine tidligere kolleger (og senere også offentligheden), til at konsultere Kjeldgårds infame hadesider: »Der vil de finde dybe usigelige grunde til, at Nyborg må væk.«

Selv ikke her hører infamiteterne op. Kjeldgård fortæller offentligheden, at min dybe faglige uvidenhed også omfatter adfærdsgenetik. Det er et fag, jeg har undervist i gennem mange år. Havde jeg forstået adfærdsgenetikken ret, var jeg aldrig blevet far til et barn i min høje alder på grund af den overordentligt store risiko for autisme og anden alvorlig psykisk sygdom! Mammen holder sig heller ikke tilbage. Han siger til pressen, at han ikke ved, hvad jeg bruger nøgenbillederne til, for jeg har da i hvert fald ikke brugt dem til noget videnskabeligt! Den udtalelse kunne "Se og Hør" bruge. Hvor uhumsk, løgnagtig og usagligt adfærd kan universitetet acceptere hos de sagsbehandlere, der vanærer forskere med ukorrekte projekter?

Rektor Laurits B. Holm-Nielsen svar på klagen viser, at han ikke ønsker at markere grænserne. Netop derved gør han sig medskyldig i den globale heksejagt på forskere, der i tillæg til den naturlige empiriske accept af kulturens betydning finder, at menneskets biologi og intelligens på en række punkter spiller en rolle for forståelsen af årsager til individuelle og gruppeforskelle indenfor og mellem samfund. Det er den type heksejagt, den kendte amerikanske forsker Linda Gottfredson fra Delaware Universitet i USA kalder: "Det kollektive akademiske bedrag" - og den breder sig nu til Århus.

Det bør bekymre videnskabsministeren, de universitetsansatte og fagforeningerne, at en institutleder i den nuværende lodrette universitetsledelsesstruktur kan gå helt uden om otte uenige professorskollegaer og få rektorgodkendelse af lodret forkerte informationer, indgivet til en ligeså sløset og løgnagtig dekan, der også savner den nødvendige faglige skarp-hed, og som ukritisk accepterer andres udokumenterede påstande om Ku Klux Klan-tilhørsforhold.

Ved at afvise klagen har Laurits B. Holm-Nielsen, efter min mening, svigtet sin pligt som rektor til at sikre saglighed og ytringsfrihed på Aarhus Universitet og han har bragt retten til frit og ustraffet at vælge metode og forskningsområde i fare. Han synes at mene, at hensynet til universitets ansigt udadtil går forud for hensynet til forskningen. Den holdning dræber fri forskning, og bør ikke stå uimodsagt.

